

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

04 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nicolae Gordilă și Elena Covalenco,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2013, declarat de către inculpatul,

Zgardan Sergiu Serghei, născut la 22 iulie 1986, originar și domiciliat mun. Chișinău, str. Ismail, 84 ap. 173.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță: 21.09.2012-28.12.2012
2. în instanța de apel: 31.01.2013-27.02.2013
3. în instanța de recurs: 08.10.2013-04.12.2013

1. Prin sentința Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 28 decembrie 2012, Zgardan Sergiu Serghei, a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, cu aplicarea art. 78 Cod penal, la 4 ani închisoare, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani, dacă Zgardan S.S., nu va mai comite o nouă infracțiune și prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea acordată.

Cauza penală a fost examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

2. Potrivit sentinței, Zgardan S.S., la 09 martie 2012, în jurul orei 03.00, conducând automobilul de model „Volkswagen Golf” cu n/î C LI 009, deplasându-se pe str. T. Vladimirescu, mun. Chișinău, spre str. Vadul lui Vodă, nu a manifestat prudență sporită la trafic, ignorând cerințele Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357 din 13.05.2009 și anume art. 45 alin. (1), conform căruia conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-

ar permite să prevadă situațiile periculoase; starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; situația rutieră, și ca urmare, a pierdut controlul asupra automobilului și s-a tamponat în blocul de beton de pe marginea carosabilului.

În rezultatul accidentului rutier, pasagerului din automobilul „Volkswagen Golf” Buzdugan Natalia, care se afla pe bancheta din față partea dreaptă, conform expertizei medico-legale nr. 1245/c din 31.05.2012, i-au fost cauzate vătămări corporale grave.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat, la închisoare pe un termen de 4 ani 6 luni, suspendându-i executarea pedepsei, conform art. 90 Cod penal, pe un termen de 5 ani, cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În motivarea apelului, procurorul a invocat că pedeapsa stabilită contravine art. 16, 61, 65, 75 Cod penal, iar aplicarea prevederilor art. 78 Cod penal este neîntemeiată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2013, a fost admis apelul, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Zgardan S.S., a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, la 4 ani închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani. În rest sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel, a stabilit că prima instanță corect a apreciat probele administrate la dosar și a adoptat o sentință legală și întemeiată, cât privește starea de fapt și de drept.

Instanța de apel, reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, potrivit căruia pedeapsa are drept scop stabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea condamnaților, a considerat că inculpatului, urmează să-i fie stabilită și pedeapsa complementară – privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 3 ani, deoarece în prezent se comit cu frecvență sporită infracțiuni similare, a fost cauzată vătămare corporală gravă unei persoane și că infracțiunea de încălcare a regulilor de circulație și de exploatare a mijloacelor de transport atentează la relațiile sociale ce vizează respectarea de către conducătorii mijloacelor de transport a regulilor circulației rutiere, obligație impusă fiecărui conducător de transport, care este un mijloc de pericol social sporit pentru sănătatea și viața nu numai a însuși șoferului, dar și altor participanți la trafic.

Referitor la cerința procurorului, de a majora cuantumul pedepsei principale până la 4 ani 6 luni închisoare și dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei pe un termen de 5 ani, instanța de apel nu a reținut temeiuri de a o

admite, întrucât termenul de 4 ani se încadrează în limita de 1/3 prevăzută de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

6. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, care solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În recursul său, inculpatul invoca, că instanța de apel a dat o apreciere necorespunzătoare circumstanțelor și împrejurărilor în care s-a săvârșit fapta, aplicându-i o pedeapsă individualizată complementară sub formă de privare de a conduce mijloacele de transport, fapt ce contravine prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

Inculpatul indică, că nu este de acord cu aplicarea pedepsei complementare deoarece:

- instanța de fond a aplicat o pedeapsă legală, întemeiată și în limitele prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, reieșind din circumstanțele atenuante stabilite, ca căința sa sinceră și contribuirea lui activă la descoperirea infracțiunii și alte circumstanțe: - inculpatul anterior nu a fost condamnat, a recunoscut pe deplin vina, este încadrat în câmpul muncii și se caracterizează pozitiv, serviciul de șofer este unica sursă de întreținere a familiei, partea vătămată, care este și concubina sa nu are careva pretenții materiale față de el, circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

- consideră că, art. 78 alin (2) Cod penal, permite faptul, în cazul în care instanța constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa complementară prevăzută de lege, poate fi înlăturată.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul consideră decizia instanței de apel neîntemeiată numai în partea stabilirii pedepsei complementare, astfel, în privința calificării acțiunilor inculpatului Zgardan S.S., în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, instanța de recurs nu se va expune.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel întemeiat a constatat că prima instanță, a motivat categoria și măsura pedepsei principale, însă a înlăturat neîntemeiat pedeapsa complementară obligatorie, potrivit legii.

Totodată, instanța de recurs consideră că, în mod just instanța de apel a admis apelul procurorului, concluzionând că la soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa complementară, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 75, 78 Cod penal, și anume nu există temei legal pentru a nu fi aplicată pedeapsa complementară.

Sanctiunea art. 264 alin. (3) Cod penal, prevede pedeapsă principală - închisoare de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 4 ani. Deci, în cazul dat, privarea de dreptul de conduce mijloace de transport este obligatorie.

Conform art. 78 alin. (2) Cod penal, în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa complementară, prevăzută de lege pentru infracțiunea comisă, poate fi înlăturată.

Însă, potrivit doctrinei juridice, prevederile art. 78 alin. (2) Cod penal, se aplică în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa complementară care nu este obligatorie („cu sau fără”) prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită poate fi înlăturată.

Pedeapsa complementară obligatorie, poate fi înlăturată numai în condițiile art. 79 alin. (1) Cod penal.

Luând în considerație prevederile menționate, instanța de apel în opinia instanței de recurs, corect a stabilit, că instanța de fond în mod greșit nu a aplicat pedeapsa complementară obligatorie, prevăzută în sancțiunea normei penale speciale și după cum se constată, nici nu a fost motivată înlăturarea pedepsei complementară prin prisma art. 79 alin. (1) Cod penal.

Rezumând cele menționate, Colegiul consideră că argumentul recurentului privind faptul că, în cazul aplicării pedepsei complimentare, activînd în calitate de șofer va rămîne fără surse de întreținere, nu este suficient pentru a înlătura pedeapsa complementară.

Prin urmare, Colegiul consideră că, temei pentru înlăturarea pedepsei complementare obligatorii nu se constată și pedeapsa astfel cum a fost individualizată de instanța de apel, răspunde atît principiului proporționalității, cît și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane.

În lumina celor expuse, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărîrii atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al infracțiunii săvârșite, impunîndu-se inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2013, de către inculpatul **Zgardan Sergiu Serghei**, în cauza penală în privința sa, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 04 decembrie 2013.

Președinte:

Petru Ursache

Judecători:

Nicolae Gordilă

Elena Covalenco

Președinte: (semnătură)
Judecători: (semnătură)
(semnătură)

Petru Ursache
Nicolae Gordilă
Elena Covalenco

Copia corespunde originalului
Judecător:

Nicolae Gordilă